

तेणा **Mākīh.** 92, 10. — 2) *sich öffnen, aufblühen:* विजृभित *aufgeblüht* **Taik.** 3, 3, 185. **H.** 1128. **MBh.** t. 219. पनसाश्चात्यवटवायीविजृभित (क्रीडावन) **BRAHMA-***P.* in *Verz.* d. *Oxf.* H. 17, b. Mit transit. Bed.: नयनाम्बुद्धं विजृभूम् **Bhāg.** P. 3, 9, 25. — 3) *sich ausdehnen:* सेदोशे पर्यथे रेमणं निषेद्धो विजृभूते (von der Erection) **R.V.** 10, 86, 16. नयनम् — तिर्यग्विजृभिततारकम् **Sāh.** D. 71, 10. — 4) *zurück schnellen (vom Bogen):* कर्णात्वं च विजृभिते **MBh.** 8, 3984. **R.** *Gorā.* 4, 77, 22. — 5) *sich ausstrecken, sich zur That anschicken, sich mutig zeigen:* इत्पुक्ता स महावाङ्गविजृम्भे जिधीसया **MBh.** 4, 809. तदिजृभस्व विक्रात्तं प्लवतां प्रवेरा ज्ञासि **R.** 5, 2, 34. — 6) *sich entfalten, sich erheben, hervorbrechen, ausbrechen, anbrechen, zur Erscheinung kommen:* (धूमचयः) श्रोकादपे विजृभूति यदि दिनम्-कं दिनद्वयं वापि **VARĀH.** **Bṛh.** S. 37, 4. मङ्गलतूर्यनिस्वना: — व्यजृभूत **RAG.** 3, 19. रणो दिविजृभितकाकृत्स्थपैलस्त्यपयोषाणा: 12, 72. प्रजासु उः-सङ्काणातु व्यापेद्वी व्यजृभूत **Rāga-Tar.** 2, 17. रजन्या सह विजृभूत मदनबाधा **Vīka.** 41, 15. रजोऽन्यकारस्य विजृभितस्य **RAG.** 7, 39. यशो विजृभितं गुणेशोः **Bhāg.** P. 4, 21, 8. तपोयगविजृभितम् | स्वगार्हस्थायम् 3, 33, 15. ज्ञानेन वैराग्यविजृभितेन 25, 27, 1, 2, 31. विजृभूतस्तेव 5, 4, 17. तत्परकार्णपूरुगुणाभिधानेन विजृभूमाणाया | भक्त्या 4, 22, 25. — Nach **TBik.** 3, 3, 185 hat विजृभित die Bed. von अभ्युदयत und चेष्टित; विजृभित n. s. bes.

— सम् *sich entfalten, anbrechen, zur Erscheinung kommen:* मारउले झापिताज्ञालं दिदाया: समजृभूत **Rāga-Tar.** 6, 229.

झय (von 1. झि) s. पृथुञ्जयः.

झैयस (wie eben) n. *Fläche, Strecke, Raum* (im Zend *zarajō*): तुवियेभि: सर्वभिर्यति वि झैः: **R.V.** 1, 140, 9. श्रोषा श्रोषा उरु झैः: 4, 32, 5, 5, 44, 6. उरुते झैः: पर्यैति बुद्धम् 1, 93, 8. रुद्धभिर्योषो तनुते पृथु झैः: 101, 7. श्रामानुना पार्यिवानि झैयासि मक्षतोदस्य धृष्टात तत्न्य 6, 6, 6, 5, 8, 7. (सिन्धुः) परि झैयासि भरते राजासि 10, 73, 7. इमे चिदस्य झैयासो नु देवी हृद्दस्यैवसि भियसो जिह्वाते 5, 32, 9, 8, 2, 33. — Vgl. उरु०, पृथु० und अझः.

झैयसान् (von 1. झि oder झैयस्; vgl. *Aufz.* in Z. f. vgl. *Spr.* 2, 180. fg.) adj. *sich ausbreitend, Raum einnehmend:* झैयसानावरं पृथुते तारति याम्भिः (*Mitra-Varuṇa*) **R.V.** 5, 66, 5. वि यस्ये ते झैयसानस्याज्ञर् धत्तर्न वाता: परि सत्यव्युत्ताः: 10, 113, 4.

1. झि, झैयति = गतिकर्मन् **NAIGH.** 2, 14. überwältigen **Dhātūp.** 22, 49.

— उप *sich ausbreiten zu (?):* जिग्नादुवृ झैयति गेरपीच्यं पूर्वं धृतस्य मुतुथा श्वरीजनन् **R.V.** 9, 71, 5.

— परि s. परिझि.

2. झि adj. = 1. झि; s. उरु०.

3. झि und झ्री, झैयति, झैयति und झिणाति *altern* **Dhātūp.** 34, 9, v. 1, 31, 24, v. 1. — Vgl. 1. झर्.

झर्, झैरति *feiern* **Dhātūp.** 19, 14. pass. dass.: झैरते प्रततम् **Sūch.** 2, 84, 18. Derivv. von झर् mit Vocalisierung des व P. 6, 4, 20. Vgl. झूर्व, झल्. — caus. झैरयति *Jmd in Fieberhitze versetzen* P. 2, 3, 54. चौरं झैरयति झरः Sch. ततः पूर्वदेने पूर्वरक्ताः सिद्धभूतः। झैरयिष्यति संघेषपतीम् **Catr.** 14, 216.

— सम् *sich betrüben:* प्रिये नातिभूतं वृष्टेद्विष्ये न स संचरेत् **MBh.** 3, 18743 (darnach 12, 3492 zu verbessern). 1, 3584. 2, 1695. ता वाचः सु-वृद्धः शुखा संवृद्धिष्यति मे भूम् 12, 5631. — Vgl. संचर्.

— अनुसम् *sich nach Jmd — , ihm nachfolgend betrüben:* (पूरुषः) किमिद्धकस्य कामाय शरीरमनुसंचरेत् (**Cat.** Ba. an der entspr. Stelle: अनुसंचरेत्) **Bṛh.** आ. **Up.** 4, 4, 12. *sich betrüben, Neid empfinden* **MBh.** 5, 1605. 1607.

— अभिसम् *sich betrüben über, beneiden:* न मान्यमभिसंचरेत् **MBh.** 5, 1615.

झर् (von झर्) गपा वृषादि zu P. 6, 1, 203. 1) adj. *aufgeregt, in Leidenschaft:* तातुर्णी समनुप्राप्ति विवदैता भूतं झरै **MBh.** 13, 3464. — 2) m. a, *Fieber* **AK.** 2, 6, 2, 7. 3, 3, 39. **H.** 471. **Kauç.** 13. Die verschiedenen Arten desselben werden nach den dabei als afficit gedachten *humores* (टोष) benannt; s. **Sūc.** 2, 401. fgg. **Wise** 224. fgg. z. B. पैतिक oder पितिझर, शैयिक, सर्वजा oder सर्ववर; पितकफानिलझरै: **MBh.** 8, 4693. Das *Fieber* heisst der *Anführer* oder *König* der *Krankheiten* **Sūc.** 2, 399, 17. 427, 15. 400, 9. 4, 120, 17. 19. **VARĀH.** **Bṛh.** S. 31, 10. 14. 97, 3. 104, 13. झरामि **Hār.** 200. Ursprung des *Fiebers* und die Form seiner Erscheinung bei Belebtem und Unbelebtem **MBh.** 12, 10255. fgg. पितामहमुखोद्दातारैका रुद्राङ्गसंभवाः। कुमारस्कन्द्राशैव झरावै वैज्ञवादयः **HARIV.** 9345. महेश्वरश्च वैज्ञवश्च झरै 9336. personif. 10309. fgg. स्वेद्यमानवरं प्राज्ञः कोऽभसा परिषिद्धति **Pānakat.** III, 26. स्मरज्वरेण तेनैष नृपः पञ्चवामायौ **KATHĀS.** 13, 79. दृक्० *hitiges Fieber* 3, 122. लोकत्रयमस्तकवरं तमादित्यम् **Bhāg.** P. 7, 8, 35. चित्ता झरो मनुष्याणां वस्त्राणामातपो झरः। असैमाग्यं झरः स्त्रीणामस्यानां मैयुनं झरः || **Kān.** 41. मैयुनं *Geilheit* **MBh.** 13, 1516. नरगादरिवर्गस्य वृद्धायातु रुद्रावरः (?) **Vid.** 13. झरनिर्णय m. Titel eines Werkes *Verz.* d. B. H. No. 931. Das f. झरा in folg. Stelle: पासो पीता किल तीरं न झीर्यति महासुराः। झिवरा झराया त्यक्ता भवति किल वृत्तवः || **HARIV.** 10918. — b) *das an der Seele zehrende Fieber, Seelenschmerz, Betrübniss, Trauer:* झीरिते परमं दुःखे झीरिते परमो झरः **Brahman.** 1, 15. व्येतु ते मनसो झरः: **R.** 1, 18, 11. **RAG.** 8, 83. वौया तेजस्वतोदेव्या मनसश्च महावरः: **Vid.** 32. भव गतव्यरा **R.** 6, 98, 7. N. 20, 32. पुद्यस्व विगतव्यरः: **Bhāg.** 3, 30. तेभ्यश्च विगतव्यरा **MBh.** 3, 14734. N. 12, 68. R. 2, 33, 31. — Vgl. अङ्ग०, वि०.

झरघ (झर + घ) 1) adj. *Fieber vertreibend* **Sūc.** 2, 407, 15. — 2) m. (nach **Wils.** f. फ़) a) *Cocculus cordifolius DC.* (गुडूची). — b) *Chenopodium album u. s. w.* (वास्तुक) **Rāgān.** im **ÇKDra.**

झरकृतर (झर + कृत) 1) adj. *Fieber vertreibend.* — 2) f. °कृती **Rubia Munjista** (मज्जिष्ठा) **Roxb.** **Rāgān.** im **ÇKDra.**

झरकृश (झर + कृश) m. 1) *ein Mittel gegen das Fieber* *Verz.* d. B. H. No. 963. — 2) f. N. einer Pflanze, *Andropogon Jwarancusa Roxb. Bl.* **Haugth.** — 3) Titel eines medic. Werkes *Verz.* d. B. H. No. 941.

झरङ्गी (झर + ङ्ग) f. N. einer Pflanze (s. भद्रतिका) **Rāgān.** im **ÇKDra.**

झराकृश (झर + कृश) 1) adj. *Fieber vertreibend.* — 2) m. a) *Cathartocarpus fistula* (आर्जबध). — b) eine (in Nepal wachsende) *Nimba-Art* **Rāgān.** im **ÇKDra.**

झरापह (झर + पह) 1) adj. *Fieber vertreibend* **Sūc.** 2, 408, 5. 416, 17. — 2) f. श्रा N. eines gegen Fieber angewandten Mittels, = विषपत्ती (fehlt in den Wörterbüchern, eben so वित्त्वं०; वित्त्वपत्ती ist eine best. Gemüsepflanze), vulg. वेलपुँठा **Çabdač.** im **ÇKDra.** Letzteres ist nach **Rā-**